

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Litresits András ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Szirtes Csongor ügyvéd által képviselt V. rendű és VI. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. május 13-án kelt 22.G.41.303/2006/38. számú ítélete ellen a felperes részéről 39. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy az ítélet indokolásának utolsó bekezdését - mely az illeték megfizetésével kapcsolatos - mellőzi.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az V. és VI. rendű alpereseknek mint együttes jogosultaknak 300.000 (Háromszázezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes és ... (III. rendű alperes) 50-50 %-os üzletrésszel rendelkeztek a ... Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-ben (IV. rendű alperes). A felperes a IV. rendű alperes cégjegyzési jogosultsággal rendelkező ügyvezetője volt. A IV. rendű alperesi társaság tulajdonában állt ... belterületén az hrsz. alatt nyilvántartott 16 önálló ingatlanból álló ingatlan-együttes (ingatlanok), amelyen banki finanszírozás igénybevételével lakópark beruházást terveztek. A felperes a IV. rendű alperes ügyvezetőjeként felvette a kapcsolatot egy ügyvéddel, aki generál-kivitelzést

finanszírozó bank közvetítését vállalta. A IV. rendű alperes mint megrendelő a hitelszerződések megkötését megelőzően vállalkozási szerződést kötött a ... 2001 Kft.-vel mint generál-kivitelezővel, mely társaság alvállalkozóként bevonta a ... Kft.-t. A IV. rendű alperes képviseletében a felperes 2003. október 17-én 317.000.000 forint kamattámogatott, 33.000.000 forint kamattámogatás nélküli és 100.000.000 forint éven túli lejáratú, rulírozó jellegű, tartós forgóeszköz hitel folyósítására három szerződést kötött az ... Nyrt.-vel (Bank). A ... Kft. 2003 szeptemberében a kivitelezést megkezdte, a mintegy 50-60 millió forint értékű munka elvégzését követően a IV. rendű alperes nem tudott teljesíteni a társaságnak, mivel a Bank a hitelkeretet nem nyitotta meg.

A beruházás folytatása, illetve az arra fordított összegek megtérülése érdekében a felperes és a ... Kft. képviseletében eljáró V. és VI. rendű alperesek között megállapodás jött létre 2004. június 18-án „Tényvázlat és megállapodás” (megállapodás) elnevezéssel. Az okiratot hitelezőként a felperes, adósként a ... Kft. cégbélyegzője alatt az V. és VI. rendű alperesek írták alá. A megállapodás 1. pontja rögzítette: felek kölcsönösen megállapították, hogy a ... Kft. tulajdonában álló telekingatlanokon történő ingatlanprojekt miatt üzleti kapcsolatban állnak egymással. A 2. pont szerint hitelező kezdte el a projektvállalkozást, de időközben - 2004. február 5-én - névértéken eladta a ... Kft.-t a ... Kft.-vel szoros üzleti kapcsolatban lévő személyeknek (I. és II. rendű alperesek). A 2.2. pontban írt alapmegállapodásban részletezettek fennállása esetén az adós összesen bruttó 120.000.000 forintot fizet meg a hitelezőnek, a 3. és 4. pontban írt feltételek esetében pedig a felek az egymás közötti elszámolás összegét 70.000.000 forintban határozták meg.

A ... Kft. a megállapodás 2.3. pontja szerinti 24.000.000 forintot a felperesnek megfizetett, a 3. pontban meghatározott 70.000.000 forint kiegyenlítésére a 3., illetve 4. pontban megjelölt határidőben, illetve azt követően sem került sor.

A ... Kft. IV. rendű alperes mint megrendelő és a ... Kft. mint kivitelező 2004. szeptember 8-án kötött vállalkozási szerződést, amelynek tárgya a délegyházi ingatlanokon összesen épülő 14 épületben 28 lakás felépítése. A Bank 2004. február 19-től 2006. január 27-ig összesen 279.082.294 forint hitelt folyósított a IV. rendű alperes részére. A beruházás kivitelezését a ... Kft., illetve jogutódja - átalakulás folytán -, a ... Építő Rt. „f.a.” az ellene 2005 novemberében elrendelt felszámolási eljárásra tekintettel nem fejezte be.

A felperes 2005. február 3-án keresetet terjesztett elő az I. és a II. rendű alperesekkel szemben a 2004. február 5-én kelt üzletrész adásvételi szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt. A keresetét a per folyamán többször módosította, perbe vonta a III., IV., V. és VI. rendű alpereseket, majd az I., II., III. és IV. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetétől elállt, ezért a bíróság az alperesek nyilatkozatának beszerzését követően - jogerős végzéseivel - a pert a felperes és az I., II., III. és IV. rendű alperesek között megszüntette.

A felperes - a keresetváltoztatásokat követően - végleges keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság az V. és VI. rendű alpereseket, mint rosszhiszemű álképviselőket kötelezze a Ptk. 221. §-ának (2) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján egyetemlegesen 70.000.000

forint kártérítés és ennek 2004. június 18. napjától számított késedelmi kamatai megfizetésére, hivatkozással a 2004. június 18-án kelt megállapodás 3. pontjában foglaltakra, azt állítva, hogy az V. és VI. rendű alperesek a IV. rendű alperes képviselőjeként írták alá az okiratot anélkül, hogy erre vonatkozó meghatalmazással rendelkeztek volna. Másodlagosan az V. és VI. rendű alpereseket a Ptk. 6. §-a alapján kérte 70.000.000 forint biztatási kár és ennek 2004. június 18-tól számított késedelmi kamatai megfizetésére kötelezni. Előadta; az üzletrészek átruházásáról a tárgyalások a felperes és az V. rendű alperes bevonásával, de elsősorban a VI. rendű alperes között folytak, ennek során egyértelmű volt, hogy az üzletrészek értékét annak figyelembevételével határozták meg, hogy a IV. rendű alperes a tulajdonosa az ingatlanoknak, és a tervezett beruházáshoz az építési engedély és az aláírt hitelszerződések alapján a banki finanszírozás biztosított, illetve a kivitelezés már megkezdődött, így az üzletrészek vételárát 120.000.000 forintban határozták meg. A felperes állította; üzletrész átruházási szerződés, illetve a megállapodás aláírását megelőzően az V. és VI. rendű alperesek magánszemélyként vállaltak kötelezettséget a vételár megfizetésére. Előadta továbbá, a 2004. június 18-i megállapodás aláírásáig - több részletben - 24.000.000 forintot a VI. rendű alperes a felperes részére átadott.

Az V. és VI. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a felperes keresete alapjául megjelölt megállapodást nem magánszemélyként és nem a IV. rendű alperes meghatalmazottjaként, hanem a ... Kft. képviseletében eljárva írták alá, a megállapodás a felperes és a ... Kft. között jött létre. A társaság képviseletére jogosultak voltak, kártérítési felelősségük így az álképviseletre vonatkozó szabályok alapján nem állapítható meg. Miután a megállapodást nem magánszemélyként, hanem a társaság képviseletében írták alá és az érvényesen létrejött, a Ptk. 6. §-ának alkalmazása fogalmilag kizárt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az V. és VI. rendű alpereseknek 1.200.000 forint perköltséget azzal, hogy az alperesek a perköltségre egyetemlegesen jogosultak, s megállapította, hogy a 900.000 forint eljárási illetéket az állam viseli. A bíróság a keresetet mindkét jogcímen aplotalannak ítélte, határozata indokolásában foglaltak szerint a IV. rendű alperes tulajdonában álló ingatlanok és az azokon megkezdett beruházás tulajdonjogának az átruházása, illetve a ... Kft.-nek a kivitelezéssel keletkezett igénye rendezése tárgyában a megállapodás a felperes és a ... Kft. között jött létre, annak tartalmát a „Tényvázlat és megállapodás” megnevezésű okirat tartalmazza, álláspontja szerint nem állapítható meg az V. és a VI. rendű alperesek álképviselőkénti eljárása, mivel a megállapodást nem a IV. rendű alperes, hanem a ... Kft. képviseletében eljárva az V. és a VI. rendű alperesek írták alá, amelyre jogosultsággal rendelkeztek. Kifejtette; a megállapodás 2.1. pontjában rögzítették a felek azt a projektet, amelynek átruházásáról a megállapodásuk szól, a 2.2. pont tartalmazza a ... Kft. által fizetendő ellenérték összegét 120.000.000 forintban, és ennek megfizetésére a ... Kft. két részletben vállalt kötelezettséget, 20.000.000 forintot a „megállapodás megkötése utáni időszakban”, további 100.000.000 forintot a „felépülő lakások tervezett bruttó 650.000.000 forintos

értékesítése után” vállalt megfizetni. Megállapította a bíróság, hogy a 2004. június 18-i keltezéssel aláírt megállapodás az alap-megállapodáson felül azt a módosítást tartalmazta; amennyiben a ... Kft. 2004. november 31-én (feltehetően helyesen: november 30-ig) 70.000.000 forintot megfizet a felperes részére, úgy a további 26.000.000 forint megfizetése iránti igényéről a felperes lemond (az első részlet a módosítás szerint 24.000.000 forint, a fennmaradt összeg 96.000.000 forint). A módosítás a felek között feltételesen jött létre azzal, hogy „nem teljesítés esetén az eredeti állapot áll vissza” (5. pont). A felperes a kereseti kérelmét arra a 70.000.000 forintra terjesztette elő, amely az alap-megállapodás módosításaként jött létre, s a módosítás feltételhez kötött volt (Ptk. 228. § (2) bekezdése szerinti bontófeltétel), amely szerint, ha a 70.000.000 forint kifizetése meghatározott határidőig nem történik meg, úgy az alap-megállapodás van hatályban a felek között. Az alap-megállapodás pedig - a felperes előadása szerint is - arra vonatkozott, hogy a beruházás sikeres befejezése, a felépült ingatlanok értékesítését követően, mintegy a beruházás hasznán osztozva, jár a felperesnek a további összeg. A felek egyező előadása szerint e feltétel nem következett be, a ... Kft. elleni felszámolási eljárás és a IV. rendű alperessel szemben várható felszámolási eljárás a beruházás eredményességét kétségessé teszi. A bíróság kifejtette továbbá; elsősorban a 2004. június 18-án kelt okiratban foglaltak értelmezésével állapította meg a döntése alapjául szolgáló tényállást. Az okirat fejrészában írtak szerint az adós személyének meghatározása ugyan nem egyértelmű, azonban a megállapodás további rendelkezéseivel, illetve az okirat aláírásával való egybevetés alapján a felperes által hivatkozott értelmezés kizárt. Meghatározó jelentőséget tulajdonított a szerződésen szereplő aláírásoknak; a magánszemélyként aláíró felperes mint hitelező mellett az adós általi aláírás a ... Kft. cégbélyegzője alatt az V. és VI. rendű alperesek aláírása szerepel. A cégbélyegző határozott és szembetűnő, annak alkalmazása nyilvánvalóan kizárja, hogy az alperesek az okiratot magánszemélyként kívánták aláírni. Ezen értelmezést támasztja alá a megállapodás 2.3. pontjának tartalma, amely szerint az adós nevében a VI. rendű alperes a felperesnek összesen 24.000.000 forintot már kifizetett készpénzben, illetve a IV. rendű alperes felszámolója által a bíróság megkeresésére adott tájékoztatás alapján 24.000.000 forint kifizetése a ... Rt. „f.a.” könyvelésében szerepel. A bíróság álláspontja szerint a peres felek nyilatkozatai a megállapodásban foglaltakat nagyrészt alátámasztották. A felperes, az V. és a VI. rendű alperes személyes meghallgatása során tett nyilatkozata csak annyiban volt eltérő, hogy a felperes úgy nyilatkozott, hogy az alperesek magánszemélyként vállaltak kötelezettséget a 120.000.000 forint megfizetésére. A bíróság életszerűtlennek ítélte a felperes ezen állítását arra tekintettel is, a IV. rendű alperesnek a ... Kft. felé keletkezett tartozása, és a felek megállapodása e tartozás rendezése, a beruházás befejezése érdekében történt. A másodlagosan előterjesztett jogcímen azért ítélte alaptalannak a bíróság a keresetet, mert az V. és a VI. rendű alperesek nem magánszemélyként, hanem az általuk képviselt cég nevében tárgyaltak a felperessel és e tárgyalások eredményeként jött létre a szerződés, ezért a Ptk. 6. §-ának alkalmazására nem kerülhet sor. A bíróság a perköltségről a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint határozott, az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdésében foglaltak

alapján 1.000.000 forint és 20 % mértékű ÁFA összegben állapította meg, rögzítve, hogy a felperes részére illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, és ezért az előzetesen le nem rótt illeték megfizetésére köteles.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatásával a kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján az első fokú határozat hatályon kívül helyezését, és a bíróság új eljárásra utasítását kérte. A felperes fellebbezésében megismételte az első fokú eljárásban előadottakat, s mindezeket összegezve előadta; a 2004. június 18-án kelt „Tényvázlat és megállapodás” első bekezdésének egyértelmű a megfogalmazása, miszerint a ... Kft. a IV. rendű alperes „különleges és teljes jogkörrel felhatalmazott meghatalmazottja”, s a IV. rendű alperes nem adott meghatalmazást a per tárgyává tett megállapodásra senkinek, így az V. és VI. rendű alperesek rosszhiszemű álképviselőként jártak el az ügyben. Ennek alátámasztásaként a felperes előadta továbbá; életszerűtlen, hogy a IV. rendű alperes meghatalmazása, megbízása nélkül miért vállalt 70.000.000 forint megfizetésére kötelezettséget a ... Kft. a saját nevében, ha a hitel nem a ... Kft.-nek, hanem a IV. rendű alperes részére került folyósításra. Hivatkozott arra, a fentieket erősítik a 2004. február 5-én kelt üzletrész átruházási szerződés aláírásának a körülményei, mely szerződés aláírásakor ..., a ... Kft. másik tagja nem is volt jelen. ... tanúvallomása alapján pedig megállapítható, hogy a IV. rendű alperes nem adott sem az V. rendű, sem a VI. rendű alperesnek, sem pedig a ... Kft.-nek meghatalmazást arra, hogy a társaságot képviselje. A felperes álláspontja szerint jelentős körülmény, hogy az iratoknál fellelhető, a per tárgyává tett megállapodásnál korábbi, 2004. február 12-én kelt - 120.000.000 forint díjat megállapító - megbízási szerződés aláíróinak a személye nem tisztázott. Előadta továbbá; az V. és VI. rendű alperesek rosszhiszemű magatartása miatt semmi nem maradt a felperes egykor tulajdonát képező ingatlanaiból és a cégéből, s utalt a Legfelsőbb Bíróság BH1994.96 szám alatt közzétett, s a rosszhiszemű álképvisellel kapcsolatos eseti döntésére. A felperes a fellebbezésében sérelmezte az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj mértékét is, álláspontja szerint az eltúlzott, és annak mérséklése indokolt.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben a tényállást feltárta, és a feltárt tényállásból helytálló jogi következtetésekre jutott. A felperes fellebbezésében felhozottak nem adnak alapot sem az első fokú ítélet megváltoztatására, sem annak a Pp. 252. §-ának (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésére.

A felperes többszöri kereset-változtatását követően a perben maradt V. és VI. rendű alperesekkel szemben a Ptk. 221. §-ának (2) bekezdése szerinti kártérítési igényét arra az állításra alapította, hogy a perbeli, 2004. június 18-án kelt „Tényvázlat és megállapodás” elnevezésű megállapodás megkötése és annak aláírása során az V. és VI. rendű alperesek rosszhiszemű álképviselőként jártak el.

A Ptk. 221. § (1) bekezdésének első mondata előírja; aki képviseleti jogkörét jóhiszeműen túllépi, vagy anélkül, hogy képviseleti joga volna, és eljárását az, akinek a nevében eljár nem hagyja jóvá, köteles a vele szerződő félnek a szerződés megkötéséből eredő kárát megtéríteni. A (2) bekezdés szerint a rosszhiszemű álképviselő teljes kártérítéssel tartozik.

A törvény idézett rendelkezései értelmében álképviseletről akkor van szó, ha a más nevében szerződő félnek nincs képviseleti joga, vagy az az adott ügyletre nem terjed ki.

A per adatai, a jogvita tárgyává tett megállapodás nem támasztják alá a felperesnek azt az állítását, hogy az V. és VI. rendű alperesek más; a IV. rendű alperes nevében álképviselőként állapodtak meg a felperessel.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak helyes alkalmazásával a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, hogy a 2004. június 18-án kelt megállapodás a felperes és a ... Kft. között jött létre, és annak tartalmát az okirat tartalmazza. Az V. és VI. rendű alperesek esetében álképviseletről nem lehet szó, mivel nem más nevében, hanem a ... Kft. képviseletében jártak el, és írták alá a megállapodást a felperessel.

A cégnyilvántartás adatai szerint megállapítható; a ... Kft. önálló cégjegyzési jogosultsággal rendelkező ügyvezetője V. rendű alperes volt, a társaság két tagja az V. és a VI. rendű alperesek. A jogvita eldöntése szempontjából nem bír jelentőséggel az a tény, hogy az okiratot a ... Kft. tagjaként a VI. rendű alperes is aláírta.

Az elsőfokú bíróság a 2004. június 18-án kelt okiratban foglaltakat - a per egyéb adatainak egybevetésével - helyesen értékelte, a másodfokú bíróság az ítéleti indokolással egyetértett, ezért azokat megismételni nem kívánja, s a fellebbezés kapcsán a következőt emeli ki.

A Ptk. 205. §-ának (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

A perbeli esetben a 2004. június 18-án kelt megállapodást aláíró felek (hitelező: a felperes, adós: a ... Kft.) akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezését az okirat 1., 2., 3., 4., 5. és 6. pontjai tartalmazzák, önmagában abból a tényből, hogy a „Tényvázlat és megállapodás” ún. fejrészének a megfogalmazása homályos, nem

vonható le olyan következtetés, hogy az V. és VI. rendű alperesek a perbeli megállapodás során álképviselőként jártak el.

Mindezek alapján - jogalap hiányában - az V. és VI. rendű alperesek - Ptk. 221. §-ának (1) és (2) bekezdésére alapított - kártérítési felelősségéről nem lehet szó.

Nem bírnak relevanciával az ügyben a felperes fellebbezésében felhozott egyéb körülmények, így az az előadás, hogy a 2004. február 5-én kelt üzletrész átruházási szerződés aláírásakor a IV. rendű alperes egyik tagja, ... nem volt jelen. A felperesi kereset-változtatás folytán az üzletrész átruházási szerződés érvényességének a kérdése már nem képezte a per tárgyát, s a bíróságnak a jogvita elbírálásához arról kell meggyőződnie, hogy a perbeli; érvényesíteni kívánt jogot megalapozó, az annak alapjául szolgáló tények fennállnak-e. Miután az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az V. és VI. rendű alperesek álképviselőkénti eljárása nem állapítható meg, így közömbös ... tanúvallomása is, amely szerint a IV. rendű alperes nem adott meghatalmazást sem az V., sem a VI. rendű alpereseknek, sem a ... Kft.-nek arra, hogy a IV. rendű alperesi társaságot képviseljék. A fellebbezésben hivatkozott és az iratoknál elfekvő, 2004. február 12-én kelt megbízási szerződésből sem vonható le következtetés az V. és VI. rendű alperesek álképviselőkénti eljárására. Tévesen utalt továbbá a felperes a fellebbezésében megjelölt eseti döntésre, mivel a Legfelsőbb Bíróság a hivatkozott perben a jelen ügytől eltérő, más tényállású ügyben hozott határozatot.

A felperes keresete a másodlagosan előterjesztett jogcímen is alaptalan.

A Ptk. 6. §-a szerint a bíróság a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az adott ügyben a Ptk. 6. §-ának alkalmazása kizárt, mivel szerződéses kapcsolaton alapuló jogviszony esetén, biztatási kár címén igényérvényesítésnek nincs helye.

Minderre tekintettel a felperes keresetét elutasító határozat megalapozott volt.

Megalapozatlanul kifogásolta fellebbezésében a felperes az V. és VI. rendű alperesek javára megállapított, és ügyvédi munkadíjként felmerült perköltség összegét, mivel azt az elsőfokú bíróság helyes mérlegelés alapján, helytállóan állapította meg.

A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. E jogszabályhely (2) bekezdésének b) pontja alapján az ügyvédi munkadíj összege 10 millió feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban

meghatározott munkadíj, és a 10 millió forint feletti összeg 3 %-a, de legalább 100 ezer forint. A (6) bekezdés szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A perbeli esetben a bíróság a fenti IM rendelet idézett rendelkezéseinek helyes alkalmazásával, mérlegeléssel állapította meg az ügyvédi munkadíj mértékét. A másodfokú bíróság a pertárgy értékére és az elvégzett ügyvédi munkára; a tárgyalások számára tekintettel az ügyvédi munkadíj további mérséklését nem látta indokoltnak.

A személyes költségmentesség kedvezményében részesített felperes helyett a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése, valamint a 14. §-a alapján az állam viseli az eljárási illetéket. Ezt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részében. Ezzel ellentétben a határozat indokolása tévesen tartalmazza azt, hogy a felperes részére a bíróság illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, és az előzetesen le nem rótt illeték megfizetésére a felperes köteles.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy az ítélet indokolásának utolsó bekezdését - mely az illeték megfizetésével kapcsolatos - mellőzte.

A pervesztes felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alpereseknek mint együttes jogosultaknak a másodfokú eljárásban felmerült 300.000 forint másodfokú perköltsége megfizetésére, amelyet a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alkalmazásával állapított meg azzal, hogy a munkadíj az általános forgalmi adót is tartalmazza.

A felperes személyes költségmentessége folytán a fellebbezési eljárási illeték is az állam terhén marad.

Budapest, 2009. november 17.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

. Rédei Anna s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró

